

Осуда непристојности и бахатости Веље Илића је опште место. Дакле, Веља Илић не сме, или ако сме, онда му не треба дозволити да то ради некажњено, да псује, прети и насрће на било кога, па ни на новинара који му постави незгодно питање, ни на полицајца који га заустави због саобраћајног прекршаја, нити на свог политичког противника. Па све и да има научне доказе да су тога пси изуједали јер су „намирисали“ лошег човека, као што је, отприлике, рекао Јелени Триван у телевизијској емисији РТС-а, после које је, у ходницима студија и испред њега, како тврде сведоци и РТС, наставио да је псује и да јој прети.

Несрпски брзо, само два дана касније, Вељин „телевизијски случај“ постао је предмет испитивања јавног тужиоца. А то није успело ни Станку Суботићу Цанету који је, такође у једној емисији, али на Б92, пре равно месец дана оптужио двојицу највећих српских тајкуна Мирослава Мишковића и Милана Бека да су са његових 50 милиона евра купили Вечерње новости и Луку Београд.

Муњевито је реаговао и РТС. Тек што је Нада Колунџија, шеф посланичке групе ДС у Скупштини Србије изговорила да „очекује да ће РТС, као промотер друштвених вредности, пре свих да се огради од таквог понашања и осуди га“, колегијум РТС-а је одлучио да убудуће

„не позива у госте посланике који нарушавају стандарде грађанске пристојности и стандарде Јавног сервиса, те да забрани улазак у зграду РТС-а свим припадницима обезбеђења било којих политичара – сем уз специјалну полицијску дозволу“

Правовремена реакција РТС-а је, могло би се рећи, спасла Илића приватне тужбе, јер је, како је рекла Јелена Триван, „после саопштења РТС-а постало јасно да то није спор између Велимира Илића и ње него да је то питање за државне органе“.

Није речено (додуше, нико није ни питао) да ли то значи да убудуће на РТС-у неће моћи да гостује ни министар Млађан Динкић, који је неколико дана пре Веље извређао посланицу, додуше опозициону, Јоргованку Табаковић, из СНС-а, рекавши јој да лаже као пас. То је она посланица због које Одбор за равноправност полова Скупштине Србије није заседао по хитном поступку да би осудио министра Динкића и његово

вербално насиље над њом.

Дакле, шта је то што разликује Илића од Динкића? Или Триванову од Табаковићке? И, на крају, или је то требало ставити на почетак, шта је то што разликује забрану колегијума РТС-а од цензуре?

Одговор на последње питање имаћете ако само претпоставите како све може изгледати упристојавање РТС-а када критеријум за пристojност, дакле и за подобност за гостовање на РТС-у, доноси колегијум телевизије чији директор је, између свега осталог, пре годину дана, на пример (*Прес*, 6. јун 2009. године) онако „вељински“ увредио опозициону ЛДП рекавши: „Оптужбе ЛДП-а да сам ратни злочинац јесу покушај прасића да ме увуку у обор и тиме стекну предност домаћег терена“.

Одговор на прва два питања понудио нам је Драган Шутановац, министар, у данашњим новинама (*Прес*, 15. април 2010) који је тек сада обелоданио да је и он недавно преживео Илићев напад. Како сазнајемо из новинског чланка, Илић је, прошле суботе, покушао својом „шкодом“ да пресече пут службеним колама са ротацијом и осталим „државним“ симболима и Шутановцем у њима, том приликом је псовао војну полицију и замало направио удес. Шутановац је, како пише, када је видео о коме се ради, рекао: „Ко зна да ли они знају кога псују“, наредио да се настави пут као да ништа није било и ћутао би ко зна докле да се није десило ово у РТС-у. А онда је, ради опште безбедности, одлучио да проговори о овој до сада непознатој Илићевој епизоди.

„Није ту, да се разумемо, проблем што сам ја у питању, већ што је у питању кршење закона и ударац на државу“, рекао је Шутановац.

Ударац на државу! Еееееј!

Је л` јасно?